

Molen op menu van bevers

Bevers doen zich te goed aan het houten waterrad van de molen in Leudal. Ze vreten de schoepen op, zo constateerde boswachter Piet Zeegers onlangs.

door **Gertie Driessen**

Nee, gezien heeft hij ze nog niet. Maar de afgekloven stukken van de schoepen aan het waterrad van de Leumolen vertonen onmiskenbaar de sporen van bevertandjes, weet boswachter Piet Zeegers die met grote regelmaat in natuurgebied Leudal te vinden is. Aan acht schoepen heeft het knaagdier inmiddels geknaagd. Of het steeds één en dezelfde bever is of dat meerdere bevers de molen op hun menukaart hebben staan, durft Zeegers niet met zekerheid te zeggen. Wel dat er meer bevers in het gebied zitten. „In 2002 zijn er twee stelletjes uitgezet en die hebben al voor aardig wat nakomelingen gezorgd. Daarvan getuigen de vele burchten en de bomen die ze omleggen. Maar je ziet ze nooit, hè. Een bever is vooral 's nachts actief.”

Waarom het knaagdier het op de schoepen van het waterrad gemunt heeft, is de boswachter een raadsel. „Een bever is een vegetariër en eet vooral schors en takken. Voor de voedingswaarde zal hij die schoepen niet opeten. Het is dood hout. Misschien is het baldadigheid of verveling, oppert de boswachter. „Of gebruikt-ie het waterrad om zijn gebit te onderhouden. Het is eikenhout, dus keihard.” Zeegers kan er wel om lachen, want voor veel schade zorgen de diertjes niet. „Voorlopig kan het nog geen kwaad. Als ze echt doorknagen, moet er hooguit een keer een aantal schoepen worden vervangen. Die zitten er los op. Dat is een kwestie van een half uurtje.” In elk geval is het knaagwerk voor de boswachter een teken dat de bevers goed gedijen in Leudal. En dat is belangrijker dan een paar weggevretten houten plankjes.

De bevers hebben geknaagd aan de schoepen van het waterrad van de molen in Leudal.

foto's Stefan Koopmans